

Pripomíname si 25. výročie agresie USA a NATO proti Juhoslávii

- editor007 | 23. března 2024

EU / USA: Po politických zmenách v štátoch východnej Európy koncom 80-tych rokov a rozpade Varšavskej zmluvy sa uvoľnil dobyvateľský priestor pre USA a jeho neokoloniálnu politiku. Zmenila sa dovtedajšia bezpečnostná vyváženosť a USA postupne prostredníctvom NATO začalo ťaženie na ovládanie štátov Európy a uvoľneného priestoru Európy.

Nevedelo si poradiť so strategickým územím Balkánu, a preto ich snaha bola završená vojenskou agresiou NATO na čele s USA proti suverénnemu štátu Juhoslávia v roku 1999. Vojenský útok na Juhosláviu začal 24.marca 1999 na základe vymyslenej udalosti v Račaku (vid' odkaz). Politika lží USA mala ospravedlniť ich zločiny. Na túto tému som napísal viacero podrobných článkov, ktoré odhaľujú americké zločiny. Tieto zločiny doteraz neboli potrestané pre nezáujem medzinárodných trestných tribunálov v područí USA, pre nezáujem Bezpečnostnej rady OSN v područí USA a pre nezáujem mnohých západných štátov – amerických lokajov.

Okrem nenapraviteľných strát na ľudských životoch a rán, ktoré sa nikdy nezahoja, utrpela Juhoslávia počas troch mesiacov bombardovania aj obrovské materiálne škody, ktoré sa odhadujú cca na 300 mld. USD, čo je porovnateľné so stratami, ktoré mala Juhoslávia v druhej svetovej vojne! Na krajinu padlo v podobe bômb toľko „železa“ koľko vo Vietname za štyri roky americkej agresie.

Počas 11 týždňov nepretržitého bombardovania bola poškodená alebo zničená infraštruktúra krajiny, zničené boli cesty a mosty, obchodné zariadenia, školy, zdravotnícke zariadenia, továrne, ale aj kultúrne pamiatky. Podľa údajov Stavebného riaditeľstva Srbska bolo zničených 54 zariadení cestnej infraštruktúry, z toho 44 mostov, 18 železničných zariadení, z toho 17 mostov, a 148 výškových budov vrátane obytných a verejných zariadení. (Táto štúdia nebrala do úvahy súkromné budovy a domy, ktorých boli zničené tisíce). Zničených alebo poškodených bolo 11 objektov chemických závodov, deväť strojov, 26 potravinárskych a spolu 89 priemyselných objektov. Poškodených bolo aj päť baní a celkovo 127 komerčných budov, rafinérií, plynární, teplární, prenosových vedení a spolu 129 energetických budov. Okrem toho bolo poškodených alebo zničených 48 zdravotníckych zariadení, 101 školských zariadení vrátane škôlok a škôl, 183 cirkevných, kultúrnych a športových zariadení, časti vodovodu, letiská, TV, rozhlas a prenosová infraštruktúra.

Okrem týchto viditeľných materiálnych škôd došlo k obrovským škodám na našej ekológii. Boli zničené niektoré chemické továrne, ktorých chemikálie sa uvoľnili do vody a odtiekli podzemím do pôdy a riekami do Čierneho mora. Bola vedená chemická a rádiologická vojna. Škody na životnom prostredí sa pohybujú okolo 10 miliárd dolárov. Bola používaná munícia s ochudobneným uránom, ktorá kontaminovala vzduch, pôdu a vodu. V balkánskom priestore dodnes na tieto následky umierajú ľudia. V niektorých častiach krajiny bola úroveň onkologických chorôb zvýšená o viac ako tisíc percent. Sekundárne obete bombardovania po 25 rokoch sa počítajú na desaťtisíce. A to nie sú konečné obete. Ľudia budú v tom priestore umierať ďalšie desiatky rokov. Môžeme s čistým svedomím konštatovať, že touto agresiou neonacistov USA a NATO bola spáchaná genocída. (Len pripomínam, že USA a Veľká Británia pácha vojnové zločiny dodávkami munície s ochudobneným uránom aj na Ukrajinu).

O bombardovaní Juhoslávie Američania rozhodli ešte v roku 1998. Chceli sa zmocniť strategického územia Kosova s obrovským nerastným bohatstvom a vytvoriť strategickú vojenskú základňu na území Kosova. Pre tzv. „Oslobodeneckú armádu Kosova“ (UÇK), čo bola v skutočnosti teroristická

organizácia podporovaná USA prúdili zbrane už od roku 1995. Najväčšími zločincami a vrahmi na čele tejto organizácie boli Hašim Thači, Adem Jashari a Agim Ceku. UÇK už niekoľko rokov pred bombardovaním v Kosove bežne vraždila Srbov, Rómov a Albáncov, ktorí boli proti separatizmu.

Najpodlejším činom USA bolo zorganizovanie mierovej konferencie, ktorá mala údajne vyriešiť rozdiely medzi juhoslovanskou vládou a secesionistickými etnickými Albáncami v Kosove o budúcom štatúte provincie. V zákulisí sa však odohrával iný scenár. Americkí predstavitelia chceli vojnu a zámerné nastavili proces na neúspech, čo plánovali využiť ako zámienku na vojnu. Rokovania sa začali 6. februára 1999 v Rambouillet vo Francúzsku. Predstavitelia Juhoslávie boli ústretoví a boli by súhlasili s dohodami o usporiadaní Kosova. Výhradne však povedali, že NATO na Kosove nesmie byť prítomné. USA na čele s Albrightovou celý proces rokovaní riadili tak, aby k dohode nedošlo a aby mohli vojensky na Juhosláviu zaútočiť.

Bombardovanie Juhoslávie preukázalo, že USA sa v honbe za totálnym ovládaním sveta nezastavia. Na Balkáne svoj cieľ dosiahli. Ovládli nerastné bohatstvo Kosova a jeho strategický priestor pre ďalší rozmach svojich imperiálnych a zločineckých plánov. Bola flagrantne porušená rezolúcia Bezpečnostnej rady OSN 1244 a lúpež územia Kosova. Dôsledky vidíme dnes na Ukrajine, kde vojnu vyprovokovali USA. Je to zástupná vojna USA proti Rusku na území Ukrajiny. Opäť sú obeťami Slovania. To západnej neonacistickej politike zjavne nevaďí. Tentoraz sa však USA fatálne pomýlili. Dochádza k preformátovaniu bezpečnostných síl vo svete. USA už nebudú hrať žiadne prvé husle. Budú hrať v najlepšíšom len druhé husle a budú sa musieť prispôbiť novej situácii. Ich vojenský aj ekonomický terorizmus vo svete bude zastavený. BRICS bude novou silou a USA budú musieť spolupracovať. Ich izolácia by bola samodeštrukčná. Všetko toto dianie si vyžiada prestavať systém amerického vládnutia a moci tak, aby o budúcnosti krajiny nerozhodoval Deep State a miliónové klany vzoru Rotschildovcov, Rockefellerovcov, Gatesovcov, Sorosovcov a pod. Dnes sú občania USA zamknutí v klietke nevedomosti. Sú rukojemníkmi svojej vlády. Amerika má budúcnosť vtedy, keď sa vráti k hodnotám demokracie. Dnes je to súšťatie policajného, násilníckeho charakteru a pseudodemokracie bez hodnotového systému. Očakáva ich postupný hospodársky kolaps, ak budú vo svojej imperiálnej politike pokračovať. Ak premeškajú obdobie návratu k demokracii, začnú sa Spojené štáty americké rozkladať. Už dnes sme svedkami odstredivých síl v Texase, Kalifornii, Louisiane a ďalších. Prvotné iniciatívy za nezávislosť boli spustené už pred 12 rokmi. Posledným klincom do rakve americkej hegemonie bude pád dolára ako rezervnej meny.

Na záver: V roku 1999 Slovenská republika nebola súčasťou NATO. Zločinecká vláda Mikuláša Dzurindu poskytla NATO slovenský vzdušný priestor pre jej lietadlá, čím sa stala spoluzodpovednou za spáchanie vojnových zločinov formou spolupáchateľstva. Ani na Slovensku za tieto zločiny nikto odsúdený nebol.

Tu sú mená predstaviteľov tejto vlády:

Mikuláš Dzurinda, Ivan Mikloš, Mária Machová, Pavol Kanis, Eduard Kukan, Ladislav Pittner, Milan Vtáčnik, Peter Magvaši, Brigita Schmögnerová, László Miklós, Milan Kňažko, Tibor Šagát, Gabriel Palacka, Ľubomír Fogaš, Pál Csáky, István Harna, Ľudovít Černák, Pavol Hamžík.

(Ján Čarnogurský a Pavel Koncoš nehlasovali a ako jediní si zachovali občiansku statočnosť.)

Povieme si niečo o aktivitách ekonomicko-politického teroristu Sorosa na Kosove. Po ukradnutí Kosova Srbom Američania vo veľkom začali rabovať mnohomilardové (v USD) nerastné bohatstvo Kosova. Napríklad banský komplex Trepča, ktorý predstavuje „najcennejšiu nehnuteľnosť na Balkáne v hodnote najmenej 5 miliárd dolárov“. Zásoby komplexu Trepča nezahŕňa len med' a veľké zásoby zinku, ale aj kadmium, zlato a striebro. Má niekoľko taviarní, 17 miest na spracovanie kovov, elektrárňu a najväčšiu továreň na batérie v Juhoslávii. Severné Kosovo má tiež odhadované zásoby uhlia a lignitu vo výške 17 miliárd ton.

Tohto majetku sa zmocnili Morrison Knudsen International, Rayethon Engineering and Construction,

Washington Group, jedna z najsilnejších strojárskych a stavebných firiem na svete, ako aj hlavný dodávateľ obrany v USA. Podiely získali TEC-Ingenierie z Francúzska a švédska poradenská spoločnosť Boliden Contech.

George Soros investoval peniaze do rekonštrukcie Kosova, Nadácia Georgea Sorosa pre otvorenú spoločnosť otvorila pobočku v Prištine a založila Kosovskú nadáciu pre otvorenú spoločnosť (KFOS) ako súčasť Sorosovej siete „neziskových nadácií“ vo svete. Spolu s Trustovým fondom Svetovej banky po konflikte poskytovala Kosovská nadácia otvorenej spoločnosti (KOSF) „cielenú podporu“ pre „rozvoj miestnych samospráv“ čo v preklade znamená budeme finančne podporovať a ovládať vašu samosprávu a vy nám umožníte vykrádať vaše mnohomilardové nerastné bohatstvo. Keďže väčšina týchto miestnych samospráv je v rukách bývalých štruktúr zločineckých UCK, ktoré majú rozsiahle väzby na organizovaný zločin veľmi dobre si rozumejú...

PS: Odporúčam čitateľom do pozornosti moje články (viď odkazy) na tému bombardovania v Juhoslávii. Majú obrovskú výpovednú hodnotu lebo téma je spracovaná komplexne. Tieto udalosti si musíme pripomínať, aby sme vedeli čo sa dialo, ako sa dialo, prečo sa dialo a hlavne preto, aby sme vedeli predvídať budúcnosť a brániť mier. Nesmieme zabudnúť na tie udalosti lebo sú dôkazom o politickom šialenstve a zločinoch USA. Je to trochu dlhšie čítanie. Nedalo sa to spracovať hutnejšie preto, lebo by unikli vzájomné súvislosti. Môj pohľad na veci je objektívny, bez strachu zverejňovať pravdu. Ako jeden z mála žijúcich očitých svedkov tamojších udalostí počas bombardovania Juhoslávie si to môžem dovoliť. Svetu mier.

AUTOR: Ivan Štubňa

[ZDROJ](#)